

Förvaltningsrätten i Stockholm
Avdelning 30
115 76 Stockholm

Mål nr: 9937-18

Med hänvisning till Förvaltningsrättens i Stockholm beslut 2018-07-04, Mål nr. 9937-18 återkommer Jaktkritikerna med skriftlig bevisning i form av sakkunnigutlåtande från expert, samt forskningsrapporter. (9 bilagor)

Jaktkritikerna har tacksamt mottagit Förvaltningsrättens erbjudande om att bevilja oss uppskov för att inhämta sakkunnigt expertutlåtande, angående "onödigt lidande" i samband med skadeskjutning av säl, samt redovisa den forskningsjakt som bedrevs år 1997 och som redovisas i en slutrapport till Naturvårdsverket 1997.

Jaktkritikerna har genomfört omfattande undersökningar för att styrka vårt överklagande och vi hoppas att vårt utlåtande kommer att tillföra rätten fördjupad kunskap avseende denna specifika fråga. Det är vår förhoppning att domstolen härmed skall ta intryck av vårt utlåtande och bifalla vårt överklagande. Bifogar yttrande, se pdf, från Bo Algers, Professor Emeritus, veterinär, forskare, lärare, SLU.

Jaktkritikerna har utöver nationella rapporter och artiklar, forskning och sakkunnigutlåtanden, dessutom tagit del av internationella studier, likt: Animal Welfare aspects of the killing and skinning of seals, Scientific Opinion of the Panel on Animal Health and Welfare, (Question No EFSA-Q-2007-118), Adopted on 6 December 2007, EFSA, samt IFAW Burdon study 2001.

Vidare har Jaktkritikerna sökt forskningsdokumentation angående "onödigt lidande" i samband med skydds jakt på säl. Vårt sökande har inriktat sig på att belysa den så kallade Forskningsjakten 1997. (Sand, H., and Westerberg, H. (1997). "Försök med begränsad jakt på gråsäl som metod att minska skador på fasta redskap. **Slutrapport till Naturvårdsverket 1997-12-20**".)

Bilagespecifikation:

Algers, Bo Sakkunnigutlåtande_Yttrande säljakt
EFSA Animal Welfare aspects of the killing and skinning of seals
IFAW Burdon study 2001
Motion emot säljakt 2001
Motion o Utskottets utlåtande 1997 Jakten på säl
Naturskyddsföreningens och WWF:s remissvar ang Förvaltningsplan för gråsäl DNR 402-2695-01 Nf
Svar från KB angående Forskningsrapport
Svar från Naturvårdsverket angående Forskningsrapport
Utdrag ur IFAW Burdon study 2001

I samband med att Naturskyddsföreningen och Världsnaturfonden fick möjlighet att yttra sig över Naturvårdsverkets nationella Förvaltningsplan för Gråsälbeståndet i Östersjön år 2001 (dnr 402-2695-01 Nf) hänvisar de i sitt remissvar till bland annat forskningsjakten 1997 och i länken nedan omnämns denna jakt:

" På sid. 51 i förvaltningsplanen redovisas (delvis) resultaten av den oss veterligt enda vetenskapligt genomförda studien av en försöksskydds jakt på gråsäl i Sverige (Sand & Westerberg 1997). Specialutbildade jägare sköt på 27 sälar inom tre försöksområden. Sexton djur bedömdes ha dödats. Endast 1 djur kunde bärgas direkt, ytterligare 4 med hjälp av dykare och 2 djur flöt i land senare. Endast 7 av 16 kunde alltså tillvaratas under dessa speciella förhållanden. Självklart skulle mycket färre djur kunna tillvaratas i samband med fiske och av aldrig så skjutskickliga yrkesfiskare."

<http://www.wwf.se/wwfs-arbete/om-wwf/vad-tycker-wwf-remissvar/1123281-synpunkter-pa-forslag-till-nationell-forvaltningsplan-for-grasalbestandet-i-ostersjon>

Ovanstående citat är så nära vi har haft möjlighet att ta del av denna Forskningsrapport på säl från 1997. Jaktkritikerna har fått hjälp att söka denna rapport både från Naturvårdsverkets centralarkiv, samt bibliotek, Även Kungliga biblioteket har ägnat timmar åt att försöka finna denna rapport, KB har också sökt via Libris (gemensam svensk bibliotekskatalog), men ej funnit rapporten. Även Kerstin Jansbo på Naturvårdsverket var behjälplig, hon sökte i ett system- CDEA (tidigare EDA), hon hittade dock ett löp.nr.000 722-94 1 - som kanske skulle kunna vara rapporten och den skulle då finnas på Riksarkivet. Även Riksarkivet har vi varit i kontakt med, men de har inte elektroniska arkiv utan endast pappersarkiv, vilket innebär att det kan ta flera veckor att få fram en eventuell rapport. Både Naturvårdsverket och KB: s personal har gjort stora ansträngningar för att försöka finna rapporten, som borde vara en allmän handling och följaktligen borde vara arkiverad. (bifogar mail-konversation med NV och KB)

Vad vi tyvärr måste konstatera är att den eftersökta handlingen verkar ha försvunnit på ett kanske, otillbörligt sätt, för att den förmodligen visade på ett önskat resultat?

Det allvarliga är att denna forskningsrapport förmodligen hade kunnat förhindra att nuvarande hänsynslösa jaktmetoder, som pågått i flera decennier skulle kunnat stoppats. Den försvunna rapporten hade också kunnat klargöra att de säljaktmetoder som fortfarande sanktioneras av Naturvårdsverket, visar att denna typ av säljakt är totalt oförenlig med gällande lag § 27 Jaktlagen "onödigt lidande" , för säl vid skydds jakt, samt § 28 Jaktlagen "obligatoriskt eftersök".

Forskningsprojektet blev också ämne för en riksdagsmotion 1997/98:Jo901, där det framgår att två sälforskare hoppade av på grund av oacceptabelt djurplågeri. Gudrun Lindwall och Thomas Julin, var de riksdagsmän som skrev motionen och som hade tagit del av rapporten om forskningsjakten 1997:

"Jakt på säl i vatten kan inte försvaras ur ett etiskt perspektiv. En jakt med en sådan uppenbar risk för skadeskjutning och därmed lidande för djuret måste stoppas. Forskningsjakten har visat att risken för skadeskjutning är stor och oacceptabel. Forskningsjakten måste upphöra. Jakt på säl i vatten måste stoppas". Se bilaga.

Jaktkritikerna oroas över bristande och otillräckligt regelverk gällande förebyggande samt kontinuerlig kontroll gällande övergripande djurvälstånd vid jakt på säl, ett marint högtstående

rovdjur. ("Burdon et al. (2001) recommended that that seals must be recognized as Marine Mammals, not fish.") Likaså finner vi alltså allvarliga brister i Naturvårdsverkets beslut om skydds jakt, primärt då det framkommit missvisande information rörande att säljakt erfordrar erlagd säljaktutbildning, vilket så icke är fallet. Detta efter upplysning från Svenska Jägareförbundet. Säljaktkurs är enligt uppgift enbart ett krav för de säljägare som befinner sig i en båt och därifrån bedriver jakt. Tillåtet således att vara medföljande passagerare i en säljaksbåt, hoppa iland på skär eller kobbe, alternativt stå på fastlandet och skjuta säl, utan någon som helst form av säljaktutbildning. Det regelverk som presenterats för allmänheten och som tycks vara lagfäst med kvalitetsstämpling visar sig nu sakna trovärdighet. Jägare kan skjuta säl utan någon som helst säljaktutbildning.

Jaktkritikerna ser mycket allvarligt på denna nonchalans i synen på sälen, här ansedd som "jaktbart vilt", då ytterligt vedertaget och välkänt hur svårt och hur krävande det är att bedriva säljakt, inte minst utrustningsmässigt, då även dykare bör medverka för att finna ev. skadskjutna säl för bärgning om man önskar följa etik och djurvälstånd.

Jaktlagens §27 var förr en portalparagraf. Så dock inte nu. Eftersom skott mot hjärnan eftersträvas på simmande säl ligger det nära till hands att skadskjutningar (det förekommer skadskjutningar vid all jakt) drabbar käkar och nosparti. En säl som skadats på det sättet går en långsam död till mötes. En älg med sönderskjuten mule torde om den inte uppspås och avlivas dö inom en vecka på grund av dehydrering. För en säl i vattnet blir detta ett större problem och döden inträffar först när fettdepåerna är förbrukade efter ca 4 - 6 veckor. Detta innebär ett kraftigt, utdraget och onödigt lidande.

Gällande §28 är man på Naturvårdsverket, på grund av försöksjakten troligtvis klart medvetna om svårigheterna att finna och avliva skadad säl. Jaktkritikerna oroas allvarligt av att denna paragraf tycks nonchaleras genom att hela ansvaret läggs på den enskilde jägaren. Ingen som helst återrapportering avkrävs på denna punkt. Skadade och lemlästade sälar kommer ofrånkomligen och utan tvekan att utstå enorma lidanden, utdragna smärtor och gå en långsam och ytterst plågsam död till mötes. Naturvårdsverket har Statens uppdrag att skapa regler kring jakten, utforma dess etik och förhindra onödigt lidande för djuren, och det är primärt på denna punkt som Jaktkritikerna önskar se ett större ansvarstagande av Naturvårdsverket gällande djurvälstånd för vilda sälar i framtiden.

Jaktkritikerna anser att Naturvårdsverkets beslut gällande svensk skydds jakt på säl samt berörda remissinstansers svar har stora allvarliga brister, och i princip helt saknar aspekter gällande djurvälstånd och frågeställningar kring hur uppfylla och följa svensk jaktlagstiftning.

Jaktkritikerna

Ordförande Richard Dehnisch
richard.d@jaktkritikerna.se
073-903 45 25.

Styrelseledamot Eva Stjernswärd
eva.s@jaktkritikerna.se

Sekreterare Margareta Sturemyr
Kolonigatan 1 B
413 21 Göteborg
margareta.s@jaktkritikerna.se
0764 - 26 91 92

Styrelseledamot Kristina Tyrenius
kristina.t@jaktkritikerna.se